

תלמוד בבלי על ספר עמוס

יומא פ:ב

אדם עובר עבירה פעם ראשונה מוחלין לו שניה מוחלין לו שלישית מוחלין לו רביעית אין מוחלין לו שנאמר (עמוס ב, ו) כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו

סוטה יא:א

יעשה דכתיב (עמוס ג, ז) כי לא יעשה [ה'] אלהים דבר

ברכות נו:ב

הרואה ארי בחלום ישכים ויאמר (עמוס ג, ח) אריה שאג מי לא יירא קודם

שבת לב:ב

בעון גזל הגובאי עולה והרעב הווה ובני אדם אוכלים בשר בניהן ובנותיהן שנאמר (עמוס ד, א) שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר : שומרון העושקות דלים הרוצצות אביונים

תענית ו:ב

רב חסדא גשמים שירדו על מקצת מדינה ועל מקצת מדינה לא ירדו אין בהן משום ועצר איני והכתיב (עמוס ד, ז) וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וגומר

תענית יח:ב

סדר תעניות אלו האמור ברביעה ראשונה אבל צמחים ששנו מתריעין עליהן מיד וכן שפסקו גשמים בין גשם לגשם ארבעים יום מתריעין עליהן מפני שהיא מכת בצורת ירדו לצמחין אבל לא ירדו לאילן לאילן ולא לצמחין לזה ולזה אבל לא לבורות לשיחין ולמערות מתריעין עליהן מיד וכן עיר שלא ירדו עליה גשמים דכתיב (עמוס ד, ז) והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וגומר

ברכות נא:ב

השותה כפלים לא יברך משום שנאמר (עמוס ד, יב) הכון לקראת אלהיך ישראל והאי לא מתקן

ברכות כג:א

הנצרך לנקביו הרי זה לא יתפלל משום שנאמר (עמוס ד, יב) הכון לקראת אלהיך ישראל

שבת יא:א

מתקיף לה רב ששת טריחיותא למיסר המייניה ועוד ליקו הכי וליצלי משום שנא' (עמוס ד, יב) הכון לקראת אלהיך ישראל

חגיגה יב:ב

הרים ברוח שנאמר (עמוס ד, יג) כי הנה יוצר הרים ובורא רוח

חגיגה ה:ב

רבה בר שילא שמעיה לינוקא דהוה קא קרי (עמוס ד, יג) כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחו אמר עבד שרבו מגיד לו מה שיחו תקנה יש לו

ברכות נב:ב

וב"ה סברי בורא נמי דברא משמע מתיב רב יוסף (ישעיהו מה, ז) יוצר אור ובורא חשך (עמוס ד, יג) יוצר הרים ובורא רוח (ישעיהו מב, ה) בורא השמים ונוטיהם

חגיגה ד:ב

רבי אסי כי מטי להאי קרא בכי (עמוס ה, טו) שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן ה' [אלהי] צבאות

חגיגה ו:ב

אלא מה אני מקיים (עמוס ה, כה) הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל שבטו של לוי שלא עבדו ע"ז הן הקריבו אותה

פסחים מט:א

כל הנהנה מסעודת הרשות לסוף גולה שנא' (עמוס ו, ד) ואוכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק וכתוב לכן עתה יגלו בראש גולים

תלמוד בבלי על ספר עמוס

כתובות ט:ב

שלח ליה לרב הונא הונא חברין מאי מרזיחא אבל דכתיב (ירמיהו טז, ה) כה אמר ה' אל תבא בית מרזח וגו': אמר ר' אבהו מנין לאבל שמיסב בראש שנאמר (איוב כט, כה) אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם ינחם אחרים משמע אמר רב נחמן בר יצחק ינחם כתיב מר זוטרא אמר מהכא (עמוס ו, ז) וסר מרזח סרוחים מר זח נעשה שר לסרוחים

גדרים לח:א

עמוס דכתיב עמוס ז:ד ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים כדמתרגם

כתובות ק"א:א

א"ל רבא לרב אשי און בסובלי חלאים מתנינן לה אמר רב ענן כל הקבור בארץ ישראל כאילו קבור תחת המזבח כתיב הכא (שמות כ, כ) מזבח אדמה תעשה לי וכתוב התם (דברים לב, מג) וכפר אדמתו עמו עולא הוה רגיל דהוה סליק לארץ ישראל נח נפשיה בחוץ לארץ אתו אמרו ליה לרבי אלעזר אמר אנת עולא (עמוס ז, ז) על אדמה טמאה תמות אמרו לו ארונו בא אמר להם אינו דומה קולטתו מחיים לקולטתו לאחר מיתה

מועד קטן כה:ב

קשה היום לישראל כיום בא השמש בצהרים דכתיב (עמוס ח, ט) והיה ביום ההוא והבאתי השמש בצהרים ואמר ר' יוחנן זה יומו של יאשיהו

סוכה כה:ב

וה"מ ביום ראשון דכתיב (עמוס ח, י) ואחריתה כיום מר

מועד קטן טו:ב

אבל אסור בעשיית מלאכה דכתיב (עמוס ח, י) והפכתי חגיכם לאבל מה חג אסור במלאכה אף אבל אסור במלאכה

מועד קטן כ:א

מנין לאבילות שבעה דכתיב (עמוס ח, י) והפכתי חגיכם לאבל מה חג שבעה אף אבילות שבעה

מועד קטן כא:א

אמר רב מתנה מאי טעמא דר"א דכתיב (דברים לד, ח) ויתמו ימי בכי אבל משה אמר רב עינא מ"ט דר' יהושע דכתיב (עמוס ח, י) ואחריתה כיום מר ורבי יהושע נמי הא כתיב ויתמו ימי וגומר

שבת קלח:ב

ת"ר כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל שנאמר (עמוס ח, יא) הנה ימים באים נאם ה' אלהים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה' וכתוב (עמוס ח, יב) ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו דבר ה' זו הלכה דבר ה' זה הקץ דבר ה' זו נבואה

שבת קלח:ב

ת"ר כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל שנאמר (עמוס ח, יא) הנה ימים באים נאם ה' אלהים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי ה' וכתוב (עמוס ח, יב) ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו דבר ה' זו הלכה דבר ה' זה הקץ דבר ה' זו נבואה

מועד קטן טז:ב

כיוצא בדבר אתה אומר (עמוס ט, ז) הלא כבני כושיים אתם לי (בית) ישראל וכי כושיים שמן והלא ישראל שמן אלא מה כושי משונה בעורו אף ישראל משונין במעשיהן מכל האומות

ברכות כח:א

אמר לו ר"ג והלא כבר נאמר (ירמיהו מט, ו) ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם ה' וכבר שבו אמר לו ר' יהושע והלא כבר נאמר (עמוס ט, יד) ושבותי את שבות עמי ישראל ועדיין לא שבו מיד התירוהו לבא בקהל

מועד קטן טז:ב

ה"ק אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל אני מושל באדם מי מושל בי צדיק שאני גוזר גזרה ומבטלה (שמואל ב כג, ה) אלה שמות הגבורים אשר לדוד יושב בשבת וגומר